

BERICHTEN EN VARIA

IN MEMORIAM

JOSEPH OTTÉ

Den 8sten Januari overleed te Groningen in den ouderdom van 74 jaar collega B. J. Otté. Hij heeft de tandheelkunde uitgeoefend van 1872—1919, daarna heeft hij nog bijna 6 jaar van zijn welverdiende rust kunnen genieten.

De dood heeft hier een eind gemaakt aan een merkwaardig en navolgenswaardig leven. Hij begon de tandheelkunde uit te oefenen in een tijd waaraan ons nu nog slechts de schilderijen van Jan Steen e.a. herinneren. Kiezentrekkers, kwakzalverij, geheimzinnigheid, onkunde en inbeelding. Deze sombere, antieke periode is in het Noorden van Nederland door Otté voor goed afgesloten. Met recht kan van hem gezegd worden, dat hij vanaf zijn eerste optreden modern, tot in zijn laatste praktijkjaren up to date is geweest. Hoe moeilijk het voor hem en zijn tijdgenooten is geweest de tandheelkunde op een voetstuk te plaatsen en haar beoefenaars als eerlijke en volgens wetenschappelijke methode werkende menschen te doen erkennen kunnen zelfs wij jongeren begrijpen, daar we nog steeds te strijden hebben voor de wetenschappelijke en maatschappelijke verheffing van onzen stand.

De sluier der geheimzinnigheid, welke over de tandheelkunde, en wie zich haar beoefenaars noemde, in die dagen lag, is door Otté niet voorzichtig opgetild, maar met forsche hand weggerukt en met open vizier trad hij, na als één der eersten in 1876 met goed gevolg het tandmeesters-examen te hebben afgelegd de menschheid tegemoet.

Eertijds schroomde men tandheelkundige hulp te aanvaarden en schaamde zich zelfs daarvoor. Zijn werken heeft het lijdend menschdom aan zich verplicht, en van hun groote dankbaarheid hebben zijn vele patiënten bij verschillende jubilea (25 jarigen en 40-jarig tandartsschap) openlijk blijk gegeven.

Onaanzienlijk en onbekend begonnen een beroep uit te oefenen waarover het publiek zich niet bepaald sympathiek en be-moedigend uitliet, trachtend het nieuwe en onbekende ingang te doen vinden, de conserveerende tandheelkunde te doen waar-deeren en extractie als laatste therapeutisch middel te doen beschouwen, heeft hij zich als tandarts opgewerkt tot een zeer geacht, vooraanstaand en nuttig burger van zijn woonplaats, een sieraad van stad en gewest.

Buiten deze moeizame taak de moderne tandheelkunde als een zegen te doen beschouwen en te aanvaarden, pionierswerk dus, was de tandheelkunde in die dagen, verstoken van onze voortreffelijke hulpmiddelen, voor de tandartsen een zware arbeid, waarbij ons dagelijksch werk haast Spielerei, te noemen is. De tandheelkunde was in wording, het gebouw waarin wij thans wonen werd opgetrokken en de bouwsteen voor stuk ge-voerd worden.

Het is niet een enkeling geweest van wien men zou kunnen zeggen, dat hij de tandheelkunde heeft uitgevonden, de stoere mannen uit die jaren 40 en 50 jaar geleden hebben allen met onverwoestbaren en elkaar bezielenden ijver daaraan gewerkt. Gezwoegd hebben ze van den vroegen morgen tot diep in den nacht. Otté was één van hen en een van de besten. Zijn ijzersterk gestel, zijn volhardingsvermogen maar bovenal zijn onbegrensde liefde voor wat hij altijd met trots noemde „ons vak” zijn de factoren die hem gemaakt hebben tot een ster van de eerste grootte op ons gebied, een der beste practici van zijn tijd.

Gedurende eenige jaren heeft hij tandheelkunde gedoceerd aan de Groningsche Universiteit. Jarenlang heeft hij de kaakprothesen voor de chirurgische afdeeling vervaardigd. In 1896 werd door hem de intra-ossale cocaïne injectie uitgevonden, welke methode hij sinds dien steeds met succes heeft toegepast.

Zijn leven is geweest een leven van harden en succesvollen arbeid. Moge het ons ten voorbeeld strekken. Dat zijn naam in dankbare herinnering in de tandheelkundige wereld voortleve. Hij ruste in vrede.

P. KOCKEN.

Groningen, 30 Jan. 1925.

EUROPEAN ORTHODONTOLOGICAL SOCIETY.

The next Congress will be held in London at the „Langham Hotel” Portland Place W. on May 27th and 28th 1925.

A cordial invitation is extended to all, who are interested in the study and practice of orthodontology.

A. C. LOCKETT,

Secretary

„Hereford House”, Park Street 117,
London W. 1.

Bevorderd tot tandarts: J. J. W. van Beek, Fr. Schnelle en
Mej. H. J. Petit dit de la Roche.

Gevestigd: J. H. J. Gerards, tandarts, Alex Battalaan 89, Wijk—
Maastricht; J. C. de Groot, tandarts, Langehaven 83, Schiedam.
A. J. van der Reijden, tandarts, Thomsonlaan 71, den Haag.

Verhuisd: Mej. C. M. C. Dullemond van Amsterdam, Roemer
Visscherstraat 17, naar Utrecht, Heerenstraat 46.
